

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/44131,Mianowicz-Tomasz-Jerzy.html>
07.05.2024, 04:44

Mianowicz Tomasz Jerzy

Tomasz Jerzy Mianowicz, ur. 7 IX 1955 w Stargardzie Szczecińskim. Absolwent Université Paris IV Sorbonne, Wydz. Literatur Słowiańskich (1985).

1976–1978 studiował historię filozofii na Wydz. Filozoficznym Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie; 1979–1981 historię sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

1976/1977–1981 współpracownik KOR/KSS „KOR”; 1977 przystąpił do SKS; VIII 1980 w NZS.

1977–1981 utrzymywał kontakty z prasą i wydawnictwami niezależnymi, kolportował m.in. „Komunikat” i „Biuletyn Informacyjny” KOR/KSS „KOR”, „Robotnika”, był redaktorem i autorem artykułów w pismach „Indeks”, „Sygnał”, „Spotkania”, zasiadał w radzie programowej Krakowskiej Oficyny Studentów, uczestniczył w przemyśle (Berlin Zachodni-Warszawa) bezdebitowych wydawnictw emigracyjnych, przeznaczonych dla tzw. latającej biblioteki prowadzonej przez Teresę Bogucką; publikował pod różnymi pseudonimami w paryskiej „Kulturze”; zbierał relacje o działaniach MO i SB przeciwko niezależnym działaczom (przeszukania, zatrzymania, rekwizycje); podjął ponadto próbę uzyskania zeznań świadków posiadających informacje o okolicznościach śmierci Stanisława Pyjasa i działaniach władz zmierzających do ich zastraszenia; jako działacz opozycyjny wielokrotnie zatrzymywany i przesłuchiwany, poddawany inwigilacji i przeszukaniom.

4 IX 1980 uczestnik spotkania współpracowników SKS w mieszkaniu Jarosława Zadenckiego, podczas którego zdecydowano o udziale komitetu w powoływaniu wolnych zw. zaw. w południowo-wschodniej Polsce (tworzenie punktów konsultacyjnych dla robotników, udostępnianie wzorów deklaracji i statutu NSZZ z Gdańska).

Miejsce urodzenia Stargard
Szczeciński

Data urodzenia 7-09-1955

Hasło wydrukowane w **Tom V**

14 I 1981 wskazany w liście protestacyjnym Ogólnopolskiego Komitetu Założycielskiego NZS do Sejmu PRL jako szykanowany przez władze państwowe, niezależny działacz młodzieżowy.

VII 1981 przez RFN wyjechał do Francji.

1981–1989 na Zachodzie prowadził aktywną działalność w środowisku polskiej emigracji politycznej (Francja, Niemcy, Szwajcaria, Wielka Brytania), współpraca z polską prasą emigracyjną (m.in. z pismami „Archipelag”, „Kontakt”, „Kultura”, „Libertas”, „Puls”, „Słowo”, „Tygodnik Nowojorski”) oraz z ośrodkami emigracji czeskiej, rosyjskiej i ukraińskiej; publikował ponadto w prasie zachodniej (brytyjskiej, francuskiej, zachodniemieckiej i szwajcarskiej) nt. sytuacji w Polsce, udzielał wywiadów radiowych, prowadził odczyty; brał udział w akcji pomocy humanitarnej dla więźniów politycznych w Polsce; współpracował z ks. Franciszkiem Blachnickim i Chrześcijańską Służbą Wyzwolenia Narodów oraz Internationale Gesellschaft für Menschenrechte; należał do szeregu organizacji i stowarzyszeń, m.in. Freier Deutscher Autorenverband, Paneuropa-Union, PEN Club in Exil; współinicjator (z Jirim Ledererem i Alexandrem Tomskym) powołania roboczej grupy współpracy polsko-czeskiej.

1983–1994 redaktor w Rozgłośni Polskiej Radia Wolna Europa w Monachium.

1984 upoważniony pisemnie przez Komela Morawieckiego do występowania w Europie Zachodniej w imieniu SW, współpracował z podziemnymi pismami „Solidarność Walcząca” i „Biuletyn Dolnośląski”.

1994 jako jeden z pierwszych badaczy z Polski podjął kwerendę zasobów archiwalnych Urzędu Pełnomocnika Federalnego ds. Materiałów Państwowej Służby Bezpieczeństwa b. NRD (Urząd Gaucka); wyniki opublikował w kilkudziesięciu artykułach, m.in. w „Zeszytach Historycznych”, „Arcanach”, „Roczniku Polsko-Niemieckim”, „Studiach i Materiałach z Dziejów Opozycji i Oporu Społecznego”, „Karcie”, „Rzeczpospolitej”.

Autor ponad 100 publikacji naukowych w pracach zbiorowych i czasopiśmie, m.in. „Poland under Jaruzelski” (New York 1983), „Alexander Zinoviev as Writer and Thinker” (London 1988), „Der kulturelle Umbruch in Ostmitteleuropa” (Frankfurt am Main 2005), „Zmagania z historią. Życie i twórczość Józefa Mackiewicza i Barbary Toporskiej” (2011), „FORUM für osteuropäische Ideen- und Zeitgeschichte”, „Zeitschrift des Forschungsverbundes”.

Stypendysta Woodrow Wilson Center i Fundacji Konrada Adenauera.

Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2008).

4 V 1979 - 25 III 1982 rozpracowywany przez Wydz. III KW MO w Krakowie w ramach SOR krypt. Skorpion; 4 II 1984 - 2 II 1990 w zainteresowaniu operacyjnym Wydz. XI Dep. I MSW w Warszawie.

Paweł Mazur

[KOR](#), [Kraków](#), [KSS KOR](#), [Małopolska](#), [Niezależne Zrzeszenie Studentów](#), [Studencki Komitet Solidarności](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)